

Пошто ме је специјалиста *Политикиног* „Културног додатка“ за питања „интелектуалаца у транзицији“, Златко Паковић, оптужио да сам написао нешто што нисам написао

[\[1\]](#)

, послао сам свој кратки и једноставни деманти. Он је и објављен

[\[2\]](#)

. Међутим, у наредном броју КД изашао је нови, подужи напад на мене из пера господина Паковића

[\[3\]](#)

, али и Растислава Динића

[\[4\]](#)

.

Динићу је, иначе, Уредништво КД уступило значајан простор иако он, ни формално ни садржински, нема никакве везе са мојим једноставним демантијем. Јер, деманти се тиче чињенице, не става или интерпретације.

На то сам одговорио што је краће могуће. Уредница, Весна Рогановић ме је љубазно обавестила да ће мој одговор бити објављен са извесним закашњењем. Али, није ме обавестила де ће мој одговор бити објављен и са извесним скраћењем.

Пошто ме је специјалиста *Политикиног* „Културног додатка“ за питања „интелектуалаца у транзицији“, Златко Паковић, оптужио да сам написао нешто што нисам написао, послао сам свој кратки и једноставни деманти.

Пошто за разлику од претходних текстова овај није објављен и на сајту *Политике*, помислио сам да би било добро да се и мој одговор нађе на нету. Подебљан је део који је Весна Рогановић избацила. Баш то што је тај пар реченица изостављен сведочи колико су оне вероватно болне и истините.

Ево тог текста.

Не следи□

На мој кратки демант [5] да, насупрот тврдњи Златка Паковића, ја нисам написао да је геј парада „морално одвратна“, уследио је, у „Културном додатку“, подужи одговор како самог Паковића, тако и дежурног коментатора „Пешчаника“ за геј питања и српски фашизам, Растислава Динића. Они су, у покушају да докажу да је ипак било оно што није било, направили неколико логичких грешака, које ћу сада само кратко да набројим.

Ни из чега што је Антонић написао пре шест месеци у *Православљу* у не може да следи да је Антонић, шест месеци доцније, у НСПМ, написао оно што није написао, односно да је написао да је геј парада „морално одвратна“.

Из тога што је Антонић, пре шест месеци, написао да се противи геј браку не следи исказ „Антонић геј параду сматра морално одвратном“, а још мање исказ „Антонић је написао да је геј парада морално одвратна“.

Из тога што је Антонић написао да је Борис Тадић, 10. октобра, поступио као да је ова земља под окупацијом, никако не може да следи да Антонић сматра да је геј парада морално одвратна, а још мање да је то и написао.

Из тога што је Антонић изрекао неки општи исказ о Србима (рецимо: „Срби воле прасетину“), не следи да је Антонић себи приграбио право да „он говори у име народа“, не следи да се Антонић „крије иза колетивног ми“, не следи да тиме признаје да тај исказ

и за њега важи („Антонић је рекао да воли прасетину“), па не може да следи ни да је „Антонић написао да је геј парада морално одвратна“.

Из тога што се Антонић у свом демантију, објашњавајући појам „моралне одвратности“, позвао на текст Ричарда Рединга, не следи да се он на Рединга позвао и у свом тексту у коме је наводно написао да је геј парада морално одвратна, не следи да је у том тексту, уз помоћ Рединга, оправдавао „моралну одвратност“ према геј паради, не следи да је заговарао да држава доноси законе на основу „моралне одвратности“ (према црнцима, Јеврејима или женама у менструацији), не следи да је и самом Антонићу геј парада очигледно морално одвратна и не следи да је Антонић (заправо ипак) написао да је геј парада морално одвратна.

Уопште, Антонић јесте написао штошта: да се противи геј браку, да се Тадић на моменте понаша као да је ова земља под окупацијом или да медији у Србији нису слободни. Али, Антонић – без обзира на све логичке акробације Паковића и Динића да докажу да је ипак било оно што није било – није написао да је геј парада морално одвратна.

Уопште, Антонић јесте написао штошта: да се противи геј браку, да се Тадић на моменте понаша као да је ова земља под окупацијом или да медији у Србији нису слободни. Али, Антонић – без обзира на све логичке акробације Паковића и Динића да докажу да је ипак било оно што није било – није написао да је геј парада морално одвратна. И то не зато што Антонић нема храбрости да нешто што мисли и напише, већ зато што он не може да напише оно што не мисли. Али, Паковић и Динић, пошто не могу да докажу да је Антонић написао оно што није написао, сада почињу да износе шта је све друго Антонић написао, из чега треба да следи да Антонић *мисли* то што није написао, да је он то *могао* да напише, те да је он то, заправо, у суштинском смислу и написао.

Е па не следи – ма колико се Паковић и Динић довијали, **подразумевали, учитавали, подметали, искривљавали, додавали и намерно говорили неистину (наш народ каже – лагали).** Током претходне деценије било је новинара и новина који су, у име патриотизма, учитавали, подметали, искривљавали и додавали (тј. лагали). И у овој деценији има новинара и новина који, сада у име евроатлантских интеграција, учитавају, подмећу, искривљују и додају (тј. лажу). Не треба се бринути јер лаж не може дуго да влада. Проћи ће и ово. Остаће само имена оних који су били нечасни. Имена која ће се помињати само с подсмехом и – с моралном одвратношћу.

[1] <http://www.politika.rs/rubrike/Kulturni-dodatak/Jelena-Karleusa.sr.html> ; текст на који Паковић реферира је:
<http://www.nspm.rs/politicki-zivot/reakcija-drzave-ce-biti-jezivag.html>

[2] <http://www.politika.rs/rubrike/Kulturni-dodatak/Neka-me-autor-pita.sr.html>

[3] <http://www.politika.rs/rubrike/Kulturni-dodatak/Moralni-panicari.sr.html>

[4] <http://www.politika.rs/rubrike/Kulturni-dodatak/Odvratnost-ili-jednakost.sr.html>

[5] <http://www.politika.rs/rubrike/Kulturni-dodatak/Neka-me-autor-pita.sr.html>